شل کاله پس بیا هم

ستا په نوم

لایق زاده لایق

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کتاب پېژندنه

د کتاب نوم ـــــ ستا په نوم
لیکوال ـــــ لایق زاده لایق
کمپوزنګ ـــــ ارشاد خان پښتو اکېډمي پېښور
ورومبے چاپ ـــــ ۱۹۹۳ء
دویم چاپ ـــــ ۲۰۱۲ء
شمېر ـــــ ۵۰۰
بیعه ـــــ ۱۵۰ کالداري
چاپ ځائے ـــــ ضیاء پرنټرز پېښور

د ملاوېدو درک

- یونیورسټي بک ایجنسي خیبربازار پېښور ښار
- د پښتو اکېډیمۍ د کتابونو دُکان پېښور یونیورسټي او ددې ترڅنګه د کتابونو هر لوئے دوکان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترون

د خپلې ماشومې لور ,, زرقیش ،، په نوم چې زۀ ئې د ژوند د خوږو سره اشنا کړم او د خپلې لېونۍ مینې په نوم چې ماته ئې د اظهار چل ایزده کړو۔

لایق زاده لایق

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېژندګلو

- نوم :-   لایق زاده لایق
- کلے:-   مدین ، ضلع سوات
- د پېدا کېدو نېټه :-   ۱۵ جنوري ۱۹۵۹ء
- زده کړه :-

لسم :-   د هائي سکول مدین نه په کال ۱۹۷۵ء کښې

څوارلسم :- د جهانزیب کالج سوات نه په کال ۱۹۸۰ء کښې

شپاړسم :- په سیاسیاتو کښې د کراچۍ یونیورسټۍ نه په کال ۱۹۸۲ء کښې.

شپاړسم :- په پښتو کښې د پېښور یونیورسټۍ نه په کال ۱۹۸۹ء کښې.

پښتو انرز :- د پېښور بورډ نه او ایل ایل بي د کراچۍ یونیورسټۍ نه.

- د خوښې استاذان د سکول په زمانه کښې :-

ښاغلے میاں صاحب جان ، ښاغلے امیرزاده میاں ، خدائے بخښلے شاه زمین میاں ، ښاغلے سراج الدین او خدائے بخښلے محمد علي جان.

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

- په جهانزیب کالج کښې :-

پروفیسرشیرافګن،پروفیسرنورمحمداوپروفیسرقادرخان

- په کراچۍ یونیورسټۍ کښې :-

ډاکټر منظور الدین احمد ، ډاکټر عادل حسین ، ډاکټر ارشد کریم او میډم تنویر ـ

- د شاعرۍ ابتداء :- ۱۹۷۱ء نه
- د خوښې شاعر :-

ښاغلے امین الله خان (چې د آزادنظم لیکلومنفرداندازلري)

- د خوښې نثر لیکونکے :-

ښاغلے ګل افضل خان

- لیکلي کتابونه :-

1. محنت کا پهل چاپ ۱۹۷۵ء
2. ګیلې (غزلونه) // ۱۹۷۹ء
3. ویښ خوبونه (شاعري) // ۱۹۸۲ء
4. صلوعلیه وآله (نعتونه) // ۱۹۸۹ء
5. ګل بانو ظفرخان (اولسي قیصه) // ۱۹۹۰ء
6. ستا په نوم، داستاسو په لاسوکښې ۱۹۹۳ء

- ناچاپ کتابونه :

1. ماته آئینه افسانې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

2. مشکنې شعري ټولګه
3. راځئ چې بیا اوخاندو د منتخب ټوقو ټولګه
4. لېونتوب شاعري

- لیدلي ځایونه د خپل هېواد ټول ښارونه اوپه خارجي هېوادونوکښې بنکاک،سنګاپوراواندونیشیا
- دا وخت د ریډیو پاکستان پېښور سینئر پروډیوسر
- خوښه مشغله :- په قول د رحمان بابا

زۀ عاشق یم سروکار مې د ے له عشقه
نۀ خلیل نۀ داؤدز ے یم نۀ مومند

لایق زاده لایق
۳۱دسمبر ۱۹۹۳

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا په نوم

چې کله د حالاتو جبر او د وختونو زور زياتي زما زړلي فکر او ژوبل احساس ته د اظهار چل زده کړو نو زۀ ئې شاعر کړم ۔ما چې بيا هر څۀ اوليکل ستا د نوم نه مې زار کړل ۔زما او ستا تر مېنځه که هر څو فاصلې اوږدې دي خو د جذبو تړون د وخت فاصلې کله هم نۀ دي منلي ۔زۀ د خپل زړۀ په هره درزا کښې ستا احساس ژوندے ساتم۔

زما هم ارمانونه شته څۀ بُت خو نۀ يم انسان يم ۔زړۀ لرم او داسې زړۀ چې زما نه ډېر ډېر څۀ غواړي ۔خو ما په دغه غوښتونو کښې ستا ارمان په ډېر ناز ساتلے دے ډېر په ناز ۔ځکه چې دا ارمان مقدس دے او ولې نه چې ماته ئې د ژوند تېرولو چل زده کړے دے زۀ ئې دخيال د ښائستونو سره اشنا کړے يم۔

دا هم ستا له مخه زما خيال سندريز دے زما فکر الوت کولے شي ۔کله تا پورې او کله د مکان نه تر لامکانه پورې۔که تۀ نۀ وے ستا ارمان نۀ وے نو زۀ به ډېر نيمګړے

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووم ـ زما سوچ به د ځان پورې محدود وو ،خو شکر د ے نن زۀ محدود نۀ يم ـ زما دننه جهان ډېر لوئے د ے ـ

زۀ که هر څۀ ليکم په دې خيال ئې نۀ ليکم چې زما نوم دې په لويو ليکوالو کښې شمار شي ـ ماته دې خلق شاعر اووائي نا... باکل نه ـ زۀ صرف دا غواړم چې زما نامه دې هم د مئينانو په لړ کښې شمار شي ـ زما دپاره دا د هر څۀ هر څۀ دي ـ ګني ما هم کولے شوه چې د کتاب په شروع کښې مې د څو محترمو او لوړو ليکوالو مقالې شاملې کړے وے او خپل ځان مې د روايتونو غلام کړے وے ـ خو زۀ داسې نۀ کوم د روايتي انداز نه تېښته کوم او ستا په نوم د خپل اظهار فېصله په هر لوستونکي پرېږدم ـ چې ايا ما د خپلې مينې حق تر کومې ادا کړے د ے ـ

په درناوي
لايق زاده لايق
۳۱ دسمبر ۱۹۹۳ء

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا په نوم ـــــ دویم چاپ

زما لېونۍ .... زما خیال دے چې ستا نه به زهٔ هیر یم .... ځکه چې وختونو ډېر اړخونه بدل کړي دي . او هاغه د ځوانۍ خوبونه .... هاغه لېوني یادونه به تاته اوس یو خوب ښکاري . داسې خوب چې هډو تعبیر نهٔ لري .... خو تاته پته شته زهٔ .... چې اوس هم یوازې کینم نو هاغه لېوني وختونه مې رایاد شي .... هاغه زمونږ د کلي خړ پړ کورونه ، هاغه کچه دیوالونه هاغه د خاموشۍ ژبه د زړونو خبرې .... تاته یاد دي چې مونږ به په اخترونو کښې پیر بابا له تلو .... زما بابا به ماته وئیل چې داسې نه څهٔ حادثه اوشي خو زهٔ د حادثو نه بې پروا وومه . ستا مور به تهٔ هم منع کولې .... خو ماته یاد دي چې تا به ورته کومې کومې بهانې کولې .... ستا مور ستا په بهانو پوهیده خو تهٔ ورباندې ګرانه وې . ځکه به ئې اجازت درکړو .... تاته یاد دي چې یو ځل د پیر بابا د سیل ګاډي ډېره درنه جټکه خوړلې وه . هر څوک وارخطا وو .... ستا په سترګو کښې هم اوښکې وې .... او چې ما ستا د ګلابي مخ نه اوښکې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاکولې ....نو د کلي زنانه ؤ راته پټ پټ کتل .... هغوي د ځان سره څۀ خبرې هم کولې ....خو ....مونږ دا خبرې نۀ اوريدې .ځکه چې زمونږ د زړونو جذبو خپلې خبرې کولې .او بيا چې تۀ د پير بابا په زيارت کښې ولاړه وې دواړه سترګې دې پټې کړې وې په معصومو شونډو دې څۀ وئيل ....که هر څو زۀ ستا د مخ په تماشه ووم خو دغه دعا مې اوريده ....تا د خدائے پاک نه زۀ غوښتم او چې ما لاس دعا ته پورته کړۀ نو يوه ستا نامه مې خولې ته راغله .دغه ټولې لمحې دغه ټول يادونه زما په ذهن کښې هر وخت چورلکونه خوري.

ماته هاغه ورځ هم ياده ده چې تا يو ورځ زمونږ کره شوملې راوړې وې .او چې زۀ دې اوليدم نو شوملې درنه په زمکه پريوتې ....تۀ اټاله ولاړه وې او د ځان سره دې پټ پټ ژړل.ځکه چې تۀ د خپلې مور نه ويريدې ....خو ....چې زما مور درله دلاسه درکړه نو تۀ په ساه شوې ....بيا تۀ تر ماښامه زمونږ کره وې.هاغه ورځ ....هاغه ټولې لمحې ماته د اختر نه کمې نۀ وې....زۀ ....چې د تيرو وختونو يوه يوه خبره يادوم نو تۀ باور اوکه نن مې هم زړۀ دردونه شروع کړي....نن....ما خلق پيژني او زۀ خلق پيژنم ....د دنيا ښائستونه مې اوليدل دېرې سترګې مې اوليدې خو زما ليونۍ....تۀ باور اوکه....

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما تر اوسه پورې په بل چا سترګې خوږې نشوې.... ما نورو سترګو له په زړهٔ کښې ځائے ورنکړو. دا غالباً چې زمونږ په هاغه جذبو کښې معصومیت وو صداقت وو.

نن چې زهٔ په خپلو ویښتو کښې سپینو ډکو ته ګورم نو دا فکر مې یوسي چې ستا په ویښتو کښې به هم سپین لګیدلي وي.... تهٔ به هم لکه زما کله کله دا آئینې سره خبرې کوې.... تهٔ به هم کله کله زما نامه اخلې.... تهٔ به هم کله کله زما د لاس هاغه خطونه را اخلي کوم چې ما د سیاهۍ په غټ قلقم تاته لیکلي وو . تهٔ به هم لکه زما دغه ټولې نخښې ښکلوې.... ځکه چې.... دا هر څهٔ زما زړهٔ وائي. او لېونۍ تاته پته ده چې زړهٔ کله هم دروغ نهٔ وائي. که تهٔ هر څو زما نشوې خو لکه د پرون نن هم زما ټولې جذبې .... زما ټول احساسات ستا په نوم دي.... بیخي ستا په نوم....

ستا لېونے
لایق زاده لایق

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ابتداء

په نامه د هغه رب مې ابتداء ده
چې ئې زۀ د محبت سره اشنا کړم
بيا درود په هغه لويه هستۍ وايم
چې ئې ذکر په ياسين او په طٰهٰ کړم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

O

چې د اشنا کلي اشنا مې وژني
خپله پښتو خپله حيا مې وژني

ما ورته ضد په خپل خلوص نيولے
لکه منصور په دې ګناه مې وژني

چې پښتون سر مې ورته ښکته نۀ شو
حُسن مغل د ے خامخا مې وژني

چې مې راځي خولې ته د زړۀ خبره
د لېوني فکر سودا مې وژني

قاتل نظر ويره د چا نۀ کوي
په رڼا ورځ په سپين صبا مې وژني

چې د رقيب ذکر کوي لايقه
دغه اظهار دغه وينا مې وژني

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

شـوګیره یـم پـه خوبونـو پسـې ګـرځم
انتظـار یـم سـحرونو پسـې ګـرځم

زهٔ یـو سترے نـاقراره غـونـدې خیـال یـم
لکـه شـعر پـه لفظونـو پسـې ګـرځم

پـه زړو لارو روان سـلګو نیـولے
د یـادونو پـه خـاپونو پسـې ګـرځم

د خپـل ځـان لټـون مـې کلـه پـوره نهٔ کړو
مـودې اوشـوې پـه مخونـو پسـې ګـرځم

د اشـنا لیـونے فکـر راسـره دے
سـرګردانه منزلونـو پسـې ګـرځم

د احسـاس پښـې مـې تنهـا کـې شـوې لایقـه
لیـونے یـم سـرابونو پسـې ګـرځم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

خلق به څۀ وائي او څۀ نۀ وائي
دومره پوهیږم چې به ښۀ نۀ وائي

سره يُو پوهه د پښتو وطن دے
ټولې خبرې څوک په خوله نۀ وائي

د خوب ليدۀ وو د ځوانئ وختونه
اوس مې هاغه سندرې زړۀ نۀ وائي

تۀ راته اووايه د چا اومنم
سترګې دې وائي خو لېمۀ نۀ وائي

چې د دستار په قدر نۀ پوهيږي
هغه دې ځان ته پښتانۀ نۀ وائي

ښکُلَک به رښتيا وائي هغه لايقه
د دار په سر چې څوک تپه نۀ وائي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

شاته شاته ګورم هر قدم مرمه
لا د انتظار لارې څارم مرمه

حال د خپلې مينې چاته نۀ وايم
څومره لوئے طوفان زړۀ کې ساتم مرمه

ستا د ستمونو شمېر پوره نۀ شو
ګوتې د مودو راسې شمارم مرمه

څومره چې وې خولې دومره خبرې وې
زۀ چې په زړو لارو راځم مرمه

مينې په ما داسې کانې کړي دي
ځار دې شم له سترګو دم په دم مرمه

ستا خيال مې سينه پورې نيولے دے
زۀ لايق په زړۀ غمونه وړم مرمه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

چې ستا د زلفو راپه زړۀ شي فکر
لوګي لوګي شي سره لمبه شي فکر

د چا په سپين مخ الواني لوپټه
چې رايادېږي نو نغمه شي فکر

ستا د فکرونو نه اوزګار خو نۀ يم
نور به مې څۀ د ژوندانۀ شي فکر

د تورو زلفو په کږو لارو کښې
خدائے خبر څۀ شي کله څۀ شي فکر

چې د خمارو سترګو سوچ مې يوسي
اوره اودۀ نشه شي فکر

په تورو شپو کښې د هجران لائقه
چې لېونے شي نو تپه شي فکر

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

O

زۀ چې د وخت دار ختمه تا ليدم او که نه
خپلو پردو تهولو ليدمه تا ليدم او که نه

د ځواني مرګ ارمان په قبر تر سحره پورې
زۀ چې په چغو ژړيدمه تا ليدم او که نه

د فراق توره يخه شپه کښې به شوم سپورے سپورے
درته به وړاندې اودريدمه تا ليدم او که نه

د زړۀ د تل نه راختلے لړونے اسويلے
ستا په کوڅه به تيريدمه تا ليدم او که نه

فکر مې ستا د شينکي خال نه طوافونه کول
چې په لمبو کښې سوزيدمه تا ليدم او که نه

لکه د سيوري ستا په سيوري پسې غلے غلے
لايقه هر خوا ګرځيدمه تا ليدم او که نه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

راتلـــه پـــه مـــا راغـوږيـــده ژړيـــده
کـــه صـــبريده نـــۀ صـــبريده ژړيـــده

پـه سـپين رخســار ئـې ګډيـدل رنګونـه
هغـــه چـــې مانـــه زاريـــده ژړيـــده

پښـــتنه پېغلـــه وه پښـــتو نيـــولې
نـــۀ پوهيـــده ښـــۀ پوهيـــده ژړيـــده

خـوا کښـې مـې ناسـته وه فکرونـو وړې
د خپلـــه ځانـــه شـــرميده ژړيـــده

زمـــا د خيـــال زمـــا د ســـوچ لېـــونۍ
پـــه بـــام ولاړه خنديـــده ژړيـــده

زمـــا تصـــوير ئـــې ښـــکلوۀ لايقـــه
د هجـــر اور کښـــې ســـوزيده ژړيـــده

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

خيال نيمګړے پاتې شو تصوير نيمګړے پاتې شو
نوم چې د يار راغے نو تحرير نميګړے پاتې شو

زۀ بې خوده نۀ يم ساقي راکړه لا په خود يمه
نوم به دې بدنام شي که تقصير نيمګړے پاتې شو

ما نه اوس تپوس د کوم ثواب د کوم ګناه کوې
خدايه ستا تقدير ته مې تدبير نميګړے پاتې شو

ما چې ورته هره شپه د ژوند شوګيره کړې وه
لاړو نن د هاغه خوب تعبير نيمګړے پاتې شو

هاغه په سينه کښې د مودو نه لېونے ارمان
ماته په سلګو کښې شو دلګير نيمګړے پاتې شو

ځکه مې لايقه اوس ارام زړګي ته نۀ راځي
حال مې د زړۀ اووې خو تفسير نيمګړے پاتې شو

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

بیــا پــه زړۀ مــې راوریــږې څــۀ خبــره خامخــا ده
بیـا مـې سـترګو کښـې غړیـږې څـۀ خبـره خامخـا ده

د فراق په توره شپه کښې د بېلتون سکنې مابنام کښې
راتـه سـپورے کیـږې څـۀ خبـره خامخـا ده

زمـا مینـه پخـوانۍ ده لېونتـوب مـې داسـې نـۀ وو
نـن چـې دومـره مـې یـادیږې څـۀ خبـره خامخـا ده

بیامې ګسه سترګه رپې بیامې زړۀ په واک کښې نۀ دے
نـن مـې ګلـې نـۀ هیریـږې څـۀ خبـره خامخـا ده

دا چې مونږه د یو بل نه په هیڅ حال صبرید ے نۀ شو
ښـۀ پـوهیږم ښـۀ پـوهیږې څـۀ خبـره خامخـا ده

چـې لایقـه بـې صـبري دې سـبوا کیـږي نـۀ کمیـږي
دا چـې شـپه او ورځ ژړیـږې څـۀ خبـره خامخـا ده

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

شور چې ورکښې شرنګ د زولنو نۀ شي
ژوند په داسې چم د لېونونۀ شي

اوښکو مې بهو له غاړې ورکړلې
خدايه چې مې مينه بې پښتو نۀ شي

څو چې هر ارمان لمبه لمبه نۀ کړې
ګرانه بندګي ده په تسبو نۀ شي

بيا چې خپل لوظونه درنه هير نۀ شي
بيا مې ارمانونه په سلګو نۀ شي

مينه جذبه غواړي لېونتوب غواړي
دا په منتونو په جرګو نۀ شي

حال ورته د زړۀ لايقه اووايه
ژوند په اشارو او کنايو نۀ شي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

سلګۍ سلګۍ دې کړم ارمان دې کړمه
لېونۍ مینې شومره ګران دې کړمه

کړه وړه کړښه د شکو په سر
وخته لاجوړ نهٔ ووم چې وران دې کړمه

هیڅ پاتې نهٔ شومه ذره ذره شوم
چې کله جان کله جانان دې کړمه

زړهٔ مې په دې خبره چوي د غمه
د ځان دې نهٔ کړمه د ,,ځان،، دې کړمه

چې غلې غلې مې زړګي ته راغلې
د لېونتوب د کلي خان دې کړمه

زهٔ دې لایق د خپلې مینې نهٔ کړم
نور دې جهان کړم د جهان دې کړمه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

لاخــو دې زلفــې ســنګار کــړي نــۀ دي
لالېـــوني دې پـــه دار کـــړي نـــۀ دي

يو ستـا ارمـان د ے چې ارمـان ئې کړمه
نـور ارمانونـه مـې شـمار کـړي نـۀ دي

ناصـــحه ســـتا خبـــره مـــنم ولـــې
چـا مئـين زړونـه پـه لار کـړي نـۀ دي

لکـه چې زۀ ئې تـول لمبـه لمبـه کـړم
داسې څـوک ,,حسـن،، ازار کـړي نـۀ دي

زړۀ مـې اوس هـم خـوارۀ دردونـه کـوي
تـا جـوړې غشـي پـه وار کـړي نـۀ دي

لا د نشـــه ســـترګو خمـــار لايقـــه
د زړۀ زخمونـــه خمـــار کـــړي نـــۀ دي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ګلـــې چـــې خنـــدل ســـلګو نيـــولې وه
وه غـــــزل غـــــزل ســـــلګو نيـــــولې وه

تېولـــه شـــپه ولاړه د کـــوتې پـــه ســـر
ســـتوري ئـــې شـــمارل ســـلګو نيـــولې وه

مـــا ورتـــه حالونـــه د زړګـــي وئيـــل
دې راتـــــه ژړل ســـــلګو نيـــــولې وه

بيـــا د آئينـــې مخـــې تـــه ناســـته وه
هـــيڅ ئـــې نـــۀ وئيـــل ســـلګو نيـــولې وه

چـــوړ بـــه ئـــې کورونـــه کـــړل د شـــګونه
بيـــا ئـــې ورانـــول ســـلګو نيـــولې وه

خـــدائې خبـــر لايقـــه څـــۀ خبـــره وه
مـــا تـــه ئـــې کتـــل ســـلګو نيـــولې وه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

څو که ګلې ستا نۀ شوم د ځان نۀ شوم
ستا د لاسو کربښې شومه وران نۀ شوم

هر څو که د مينې اور ستي کړمه
ستا د تندرين حُسن عنوان نۀ شوم

,,ګل،، کړمه وختونو خو په دشته کښې
ښکلې شوم په ښکلو باندې ګران نۀ شوم

راغلم دې زړګي ته د مودو نه پس
خيال شومه تړتې شومه ارمان نۀ شوم

اوښکه شومه ستا په رخسار پرېوتم
ښۀ ده چې بل چا وته عيان نۀ شوم

زۀ لايق چې ستا په نام ياد شومه
چا وے چې په تا باندې تاوان نۀ شوم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

اووایه وحشته ازل چرته دے
ګرانه زندګي شوه اجل چرته دے

لاره د ژوندون نوره ازغنه شوه
وایه لېونتوبه منزل چرته دے

ګله ښکلي ډېر دي ما لیدلي دي
ستا د ښائسته سترګو بدل چرته دے

دلته په هر لور دي زولنې خورې
دلته زلفې چرته اوربل چرته دے

ستا د لېوني او سپېلني حُسن
بې لمانه داسې پاګل چرته دے

رنګ ئې چې لایقه زما مینه شي
داسې شعر چرته غزل چرته دے

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

چې په لوظونو مې اعتبار نۀ راځي
ځکه مئين زړۀ ته قرار نۀ راځي

اخر شو وران د ښائستونو کلي
اوس ليوني په دغه لار نۀ راځي

تۀ د ګلونو تقاضې مۀ کوه
ليونۍ دلته کښې ,,بهار، نۀ راځي

خپله ځواني مې ورته خاورې کړله
نور راله چل د انتظار نۀ راځي

زړۀ ته مې ګوره پرې شماره زخمونه
مونږ له ددې خبرو شمار نۀ راځي

لايقه مينه چې معراج ته رسي
په خوله اقرار راځي انکار نۀ راځي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ګـل شـومه خـو ګـل دي د اوربـل نـهٔ شـوم
پـاتې نيمـه خـوا شـوم مکمـل نـهٔ شـوم

هـر څـو کـه سـتي شـومه سـکارهٔ شـومه
سـتا د لېونـو سـترګو کجـل نـهٔ شـوم

نـور بـه لا ددې نـه جبـر څنګـه وي
زهٔ د هرچا خپل شومه ستا ,, خپل ،، نهٔ شوم

سـتا هـر يـو سـتم تـه پـه خنـدا شـومه
دا مـې حوصـله ده چـې پاګـل نـهٔ شـوم

سـتا د مينـې سـوال چـې مـې قبليـږي نـه
پوهـه پـه رازونـو د ازل نـهٔ شـوم

سـتا سـترګې د وخـت سـره بـدلې شـوې
زهٔ لايـق بـدل نـهٔ ووم بـدل نـهٔ شـوم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ما په شوندو راوله پېغور مې کړه
شور مې کړه په ټول کلي کښې خور مې کړه

بیا په خورو سترګو راته اوګوره
,,ګل،، مې کړه ښائست مې کړه ,,سمسور،، مې کړه

,,خیال،، به شم د زړۀ کورته به درشمه
درد مې کړه احساس مې کړه ټکور مې کړه

لا درته کېنتے شم حوصله لرم
شابسې لا اور مې کړه سور اور مې کړه

پرېږده چې لمبې په رقیب بلې شي
ناز مې کړه د تورو سترګو تور مې کړه

یاد مې کړه په کلي کښې لایق مې کړه
خپل مې کړه اور بل مې کړه غمخور مې کړه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

نیمه شپه کښې ستا یادونه سپوري سپوري
لکه راشي قیامتونه سپوري سپوري

لېوني به خنګه اوګوري یو بل ته
لور په لور دي نظرونه سپوري سپوري

د ژوندون په هره لار راپسې ګرځي
د حالاتو تندرونه سپوري سپوري

ستا د حسن د کعبې نه چاپېر چورلي
ما ښامونه سحرونه سپوري سپوري

ستا تصویر ترینه جوړېږي دا څۀ چل دې
مازیګر چې شي رنګونه سپوري سپوري

ما خندا ته چرې نۀ پرېږدي لائقه
ناتمامه حسرتونه سپوري سپوري

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

بیــا پــه دار خــتلے د ے منصــور د زمــانې
څومره لوے قصور د ے بې قصور د زمانې

مــونږه لېونــو تــه د رواج زولنــې ښــائي
څــومره لویــه ټوقــه ده دســتور د زمــانې

نـن چې شو زردار نـو فلسفي د زمـانې شو
څــوک چــې تــر پرونــه وو ناســور د زمــانې

اوس خو د بابا بچې د ننګ خبرې نۀ کوي
وخت ځنګه بدل کړلو رنګ ,,سور،، د زمانې

وي کـه افلاطـون ولـې غـږ کـولے هـیڅ نشـي
څــومره ډېــر مجبــوره وي مجبــور د زمــانې

مـونږه د ,,امیـد،، د کـوره نـۀ اوځـو لایقـه
مــات بــه شــي اخــر چــرې غــرور د زمــانې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ګل مې د اوربل کړه چې وږمه شمه
خور په لر او بر کښې شم نغمه شمه

خوب شه راله راشه که يريږې نه
زۀ به درته تول لېمۀ لېمۀ شمه

تۀ چې راته سم په مينه اوګورې
بيا زۀ خبر نۀ شمه چې څۀ شمه

کله کله درشم د احساس په لار
خور دې په رخسار شمه خوله شمه

ورک شم د خيالونو په رنګونو کښې
کله چې ستا خيال ته په کاتۀ شمه

ما په شونډو راوله ,, لايق ،، مې کړه
پريږده چې ستي شمه لمبه شمه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ښـــۀ درتـــه کــتـے شـــمه کــتـے نــۀ شـــم
ګلـــې لېـــونے یـــم لېـــونے نــۀ شـــم

ســـتا د تنـــدرین لمبـــه لمبـــه حســـن
ګرانـــې ســـپېلنے یـــم ســـپېلنے نــۀ شـــم

څـــومره ده مجبـــوره لېـــونی مینـــه
ســـتا پـــه لـــوز درتلـے شـمه درتلـے نــۀ شـم

واړه اداګـــــانې دې لتهـــــون لتهـــــون
ځان پکښې موندے شمه موندے نۀ شم

زۀ لایـــق پـــوهیږم نــــه چــــې دا ولــــې
ســـتا نــه زاریـدے شـم زاریـدے نــۀ شـم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

لا مـــې لېونتوبــه خمــار کــم نــهٔ دے
لا راتــه جهــان صـنـم صــنـم نــهٔ دے

نـور مـې لېـونـے کـړه چـې خوشـحاله شـې
لاخــو پــوره شــوے دې ,,کــرم،، نــهٔ دے

بيـا دې زړهٔ لــه څــهٔ راغلــهٔ خفــه شـولې
لاخـــو مـــې زغملــے زوړ ســتم نــهٔ دے

پريـــښـوده چـــې د زړهٔ خبـــرې اولـــيکم
لا پــه ســلګو شــوے مــې قلـم نـهٔ دے

مــا لايــق بــې تانــه د ژونــدون پــه لار
ايخــے د بــل چــا پــه لــور قــدم نــهٔ دے

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

په رخسار به دې راخور شم که نقاب شم
په اوربل کښې به دې ځائے شم که ګلاب شم

لېونتوب دې هسې رنګه کانې اوکړې
اول سوال شمه په خپله بیا جواب شم

ستا د زلفو خيال مې لرې لرې يوسي
زۀ چې کله ناقراره اضطراب شم

دا معراج د پاکې مينې راله بس دے
لېونى چې لېونو کښې دې حساب شم

زۀ لايق تر ځانه رسم کله کله
ولې خپل ځان ته په خپله زۀ حجاب شم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

تـهٔ زمـا سـره پخـلا شـوې دریغـه دریغـه
په رښتیا سره ,,زما ،، شوې دریغه دریغه

ګلې تـهٔ چې ئې وعـده هـره بیګـاه کـړې
پـه رښـتیا هغـه صـبا شـوې دریغـه دریغـه

چـې حـالاتو د یـو بلـه تـار پـه تـار کـړل
یـاران جمـع سـره بیـا شـوې دریغـه دریغـه

د زړګي په تاریکو کښې مې خوره شوې
تـهٔ زمـا د ژونـد رڼـا شـوې دریغـه دریغـه

سـتـا د حسـن پـه لمبو کښـې لُولپـه شـوې
زهٔ لایـق ورکـه سـودا شـوې دریغـه دریغـه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ښکلې شم له تا صبر　　ګران دې ګلې دا صبر
ډير که مې زړۀ صبر کړو　　نۀ شو په رښتيا صبر

ستا نه صبر نۀ شومه　　نور شوم د هر چا صبر
هر صبا ستومانه وي　　ستړے د بېګا صبر

دا به مې تر کومې وي　　بيا صبر او بيا صبر
ښۀ پښتو دې اوکړله　　تۀ چې شوې له ما صبر

زۀ لايق مجبوره يم
کړم به خامخا صبر

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

چرتـــه زۀ درتـــه يـــاديږم او کـــه نـــه
پـــه زړګـــي دې راوريـــږم او کـــه نـــه

آئينـــه کښـــې لـږ پـه زيـر راتــه اوګــوره
چـې دې سـترګو کښـې غريـږم او کـه نـه

د هجـران پـه نـاقراره تـوره شـپه کښـې
درتـه سـپورے سـپورے کيـږم او کـه نـه

ستا په زړۀ کښې خو به ډېر مخونه اوسي
چرتـــه زۀ پکښـــې ځـــائيږم او کـــه نـــه

دا يـــوه خبـــره ســـپينه راتـــه اوکـــړه
خپـــل لايـــق درتـــه ښـــکاريږم او کـــه نـــه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

لېـــونۍ پريـــږده لېـــونۍ خبـــرې
يـــادوې ځلـــه پښـــوانۍ خبـــرې

پرېـږده چـې نـن شـو يـو تـر بلـه لـوګے
صـــبا بـــه کيـــږي صـــبانۍ خبـــرې

لکـــه د پـهـــې پـــه زړګـــي مـــې لګـــي
ســـتا د ښائســـت او د ځـــوانۍ خبـــرې

اخـــر د وخـــت ګردونـــو هيـــرې کړلـــې
د ادم خـــــان او درخـــــانۍ خبـــــرې

پـــه وړه خولـــه مـــزه کـــوي لايقـــه
وړې وړې د نـــــــادانۍ خبـــــــرې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

نــهٔ پــوهيږم لېوتتوبــه دا بــه څــهٔ شــي
چــې يــوه لحظــه مــې صبر د زړهٔ نــهٔ شــي

زهٔ چــې هــره نامــه اخلــم نــهٔ پــوهيږم
چې د شونډو په سر راشي ستا نامه شي

نيمه شپه کښې تنهايي کښې غلې غلې
راشي راشي زما سترګو کښې اودهٔ شي

بــې لــه تــا نــه چــې تيريــږي د زړهٔ ســره
نــاقراره ورځــې شــپې بــه څنګــه ښــهٔ شــي

چې په مخ ئې توري زلفې راخورې شي
رښا ورځ لايقه شپه شي توره شپه شي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

کـه هـر څـو پـه اور ستي شـومه سـکارۀ شـوم
ولــې بيـا هــم فنـا نـۀ شــومه ښــکاره شــوم

چې د ,,حُسن،، په رنګونوکښې دې ورک شوم
تماشــه شــوم د خپــل ځــان پـه ننـداره شــوم

ســتا خـــوږو کتلـــو هســـې کـــانې اوکـــړې
لېـــونی چـــې د خپـــل ځانـــه اواره شـــوم

زۀ د عشـــق منـــزل تـــه هلـــه ورنـــزدې شـــوم
چـــې لـــوخړه شـــوم لمبـــه د تنـــارۀ شـــوم

پـه خپـل ځـان کښـې مـې تـۀ اوليـدې لائيقـه
زۀ چـــې کلـــه و خپـــل ځـــان تـــه هنـداره شـــوم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

په سلګو سلګو شو تېر کاروان د عمر
پوره نهٔ شو چرې هم ارمان د عمر

تا يوه خبره اوکړه په شا لاړې
کړو په برخه دې زما خفګان د عمر

لکه زړهٔ د برېښوکۍ د غمه اوچوي
داسې تېر شو په تُندۍ دوران د عمر

په سلګو کښې مجبورۍ ته په خندا شوم
ما ادا کړو هسې رنګ تاوان د عمر

خلق اوس مې ليونے بولي لايقه
ما شلولے لا پخوا ګرېوان د عمر

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

اداګـــانې او نازونـــه یـــو پـــه دوه شـــو
بیـا د حسـن قیامتونـه یـو پـه دوه شـو

چې مې د پره موده پس مخې ته راغلې
د زخمـي زړۀ پرهرونـه یـو پـه دوه شـو

,,آئینـه،، چې آئینې تـه پـه خندا شـوه
زلزلـې او طوفانونـه یـو پـه دوه شـو

مازیګر چې پـه اسمان لـړې خورې شوې
ارمانونـه حسـرتونه یـو پـه دوه شـو

بیـا سـپرلے شـو پرهرونـو غـوټۍ اوکـړې
بیـا لایقـه ټـول غمونـه یـو پـه دوه شـو

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

دژوندون په هنګامو کښې ,,تنهائي،، راپسې ګرځي
تهمتونـــه راپســـې دي رســـوائي راپســـې ګرځـــي

مــا د هــر ارمــان پــه قبــر دواړه لاس ورتــه جــوړه کــړۀ
خــو بيــا هــم لکــه د ســپوري جــدائي راپســې ګرځــي

لېــونې ووم لېــونې يــم لابــه نــور لېــونې کيــږم
لېــونۍ چــې ستــا يادونــه لېــوني راپســې ګرځــي

د وختونــو پــه لمبــو کښــې د حــالاتو پــه زنـدان کښــې
هــر نظـر پــه مــا پسـې دے ,,خدائي،، راپسـې ګرځـي

زۀ د هجــر تــوره شــپه کښــې د لايــق پــه تکــل ګــرځم
وحشــتونه مــا پســې دي خاموشــي راپســې ګرځــي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

زۀ د ښکلو چم کښې د رسمونو په دار اوختم
اور شومه لمبه شوم د اورونو په دار اوختم

ملا د حسرتونو مې کچه ځوانئ کښې ماته شوه
زۀ د سپرلي ګل د اوربلونو په دار اوختم

زۀ د سترګي ژوند په هره سترګي ناقراره شپه
ستا د انتظار د سحرونو په دار اوختم

تا د خلقو وړاندې چې په مينه راته اوکتل
شوم نظر نظر د نظرونو په دار اوختم

تا چې د حيا نه ښکته اوکتل مسکئ شولې
زۀ دې په سپين مخ کښې د رنګونو په دار اوختم

روغو خلقو څۀ چې لېونو په کاڼو اوويشتم
زۀ لايق چې ستا د قسمونو په دار اوختم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

هر صبا مې زړۀ ته راغلې هر صبا دې زړۀ ته راغلم
تا که هر څومره پرده کړم ولې بيا دې زړۀ ته راغلم

نۀ پوهيږم که پوهيږم ګلې زۀ دومره پوهيږم
چې دې اوښکې په مخ راغلې خامخا دې زړۀ ته راغلم

لا غصه شه مۀ راګوره خو رښتيا خبره اوکړه
ولې شنه شوې د خندا نه چې بيګا دې زړۀ ته راغلم

تۀ چې داسې ساه نيولې د خپل ځان په تماشه شوې
آئينې درته څۀ اووې که رښتيا دې زړۀ ته راغلم

زۀ لايق د مينې نۀ يم دا منم خو دومره اوکړه
ماد تول عمر،، بندي، ، کړه چې په غلا دې زړۀ ته راغلم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

سحرونه مې لوګې کړه ماښامونه مې لمبه کړه
ستا د ياد په هر يو ځلي ارمانونه مې لمبه کړه

چې بې صبره انتظار دې راته ستړې په سلګو شو
په زړګي کښې پټ دننه طوفانونه مې لمبه کړه

په ديوال شه را اوچته تماشه د لرې اوکړه
دا په کلي کښې چې شور دے حسرتونه مې لمبه کړه

اوس به څۀ دې کړمه ياده اوس به څۀ درته اوګورم
هر خواهش مې کړلو خاؤرې اميدونه مې لمبه کړه

چې د وخت سره بدلې کړې د وخت يارانو سترګې
بيا لايقه پښتو دا وه تېر يادونه مې لمبه کړه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

نـوره مــې د زړۀ او د بيلتــون خبـره ګرانــه شــوه
ګرانـه شـوه اوس ډېـره د ژونـدون خبـره ګرانـه شـوه

رابــه شـي وختونـه د فكرونـو كلـې ګـل بـه شـي
چـا وئيــل پښـتـون تـه د پـاڅون خبـره ګرانـه شـوه

راشــه ليـونۍ چې مې ارمـان درتـه ښـۀ اوګـوري
نـوره دې هـر مـخ كښـې د لټـون خبـره ګرانـه شـوه

سـتړي ارمانونـه سـتا راتلـو تـه ښـه نيـولي دي
دا د انتظـــار او ميرتـــون خبـــره ګرانـــه شـــوه

مـــا ورتـــه لايقــه چــې لاســـونه جــوړه كــړي وي
دا د منتونـــو زړۀ چـــاؤدون خبـــره ګرانـــه شـــوه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ستـرګې اشـنا وے خـو اشـنا دې نـۀ کـړې
ډېرې وعدې وې خو ,,رښتيا ،، دې نۀ کړې

د سـتـړې ژونـد دغـه زړۀ سـتړې ورځـې
ګلـې زمـا وې خـو زمـا دې نـۀ کـړې

چـې پـه ژړا شـوم درتـه چغـې مـې کـړې
اوښـکې مې اوچې شوې پخلا دې نۀ کړې

تـا چـې وئيلـې وو لاهيـر مـې نـۀ دي
بـس خـو خبـرې وې صـفا دې نـۀ کـړې

لايقـه لاره کښې د پـاکې مينـې
کـومې سـجدې وې چـې ادا دې نـۀ کـړې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

سترګې دې مۀ توروه سکور به مې کړې
لمبه لمبه به مې کړې اور به مې کړې

ذکر همځولو ته زما اونۀ کړې
لېونۍ شور به مې کړې خور به مې کړې

نۀ به یم تور همېش په تور د مینې
چرته د تورو سترګو تور به مې کړې

ما ته د خلقو مخکښې مۀ راګوره
پښتنه مینه ده پېغور به مې کړې

د زړګي وینې په ارمان لائقه
شیندم پوره به شي سمسور به مې کړې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یاد په څلي

د کال ۱۹۸۷ ء نه وړاندې

زۀ د ارمــان پــه ادیــره کښــې لټــووم ګلونــه
د هــر یــو یــاد پــه څلــي رو رو خــورووم ګلونــه

څو محرومیانې حسرتونه راغونډ کړي دي ما
ستا سپورو سڼو له ترې ناست یم جوړوم ګلونه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

لېونی تا به چې خندل په مخه
ما به دې ستر ګو ته کتل په مخه

بېګاه مې د پېره په زړګي ورېدې
بس اسوېلي به مې کول په مخه

په زړو لارو موده پس راغلمه
لوظونه ستا راياديدل په مخه

چې به زما نه مروره شولې
لکه ماشوم به مې ژړل په مخه

لايقه چا د زيارتونو کاڼي
په نرمو شونډو ښکلول په مخه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ډېـر څـۀ مـې اووے د سـلګو پـه ژبـه
د يـو څـو سـوؤ اسـوېلو پـه ژبـه

سـتا د ښائسـت قيصـه تمامـه شـوله
مـا اوريـده د ښکلو پـه ژبـه

زۀ پوهـه نـۀ شـومه چـې څـۀ دې وئيـل
نـن د خـوږو خـوږو کتـو پـه ژبـه

د انتظـار هـره لحظـه ازغنـه
تـل دلاسـه شـوه د ښـکالو پـه ژبـه

لايقـه هسـې مـروره شـوله
هـر څـۀ راځـي د لېونـو پـه ژبـه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

نـهٔ مـې کـړې هېـره نـهٔ پخـلا لېـونی
شـــومه د خلقـــو د خنـــدا لېـــونی

چې ,,د ارمـان ناوي،، مې قتـل نـهٔ شي
پـــه زړو لاړو راشـــه بیـــا لېـــونی

زهٔ دې لاوس هـم د راتلـو پـه طمعـه
سـتوري شـمارمه تـر صـبا لېـونی

ستـا پـه لټـون کښې د مـودو نـه ګـرځم
سـترګو تـه ګـورم د هـر چـا لېـونی

هاغــه لایــق یــم راتــه ښــهٔ اوګــوره
ســتا یمــه ستــا یمــه زهٔ ســتا لېــونی

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

تول عمر مې اوژړل په تا پسې
چا ژړلي دي دومره په چا پسې

تاته مې يو ځلې څۀ کتلي دي
ګرځي نظرونه اوس په ما پسې

تۀ چې د صبا صبا خبرې کړې
سترګې مې ړندې شوې په صبا پسې

چا وئيل خندا وي د ژړا نه پس
ما خو تل ژړلي دي ژړا پسې

دغه لايق څوک دے ورته اوګوره
ګرځي پردي ښار کښې په اشنا پسې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

زړۀ مې نرے نرے خوېږي ولې
څوک بې وفا راته يادېږي ولې

نن آئينه رانه پوښتنې کوي
سترګې دې ډکې کېږي ولې

لېونۍ ما خو دا غوښتلې نۀ وه
وختونه بې لتا تېرېږي ولې

پښتنه مينه ده پوهېږمه نه
چې راته اوګوري شرمېږي ولې

لائقه پوهه ده وړه خو نۀ ده
بيا نۀ پوهېږم نۀ پوهېږي ولې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

لاس د مینې راله راکړه بیا به ځې
دا زما ژوندون زما کړه بیا به ځې

ما په نیمه لار کښې داسې پاتې نکړې
ټول لوظونه دې رښتیا کړه بیا به ځې

د هجران په ناقراره تورو شپو کښې
د وصال شمعې رڼا کړه بیا به ځې

چې زما نه به اشنا صبرید ے نۀ شوې
نن مې هاغسې پخلا کړه بیا به ځې

په لایق دې تورې زلفې راخورې کړه
سترګې ښکته د هر چا کړه بیا به ځې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ستا ده جفا په جفاګانو پسې
زما ژړا په ژړاګانو پسې

ماته غصه دې چرې کمه نۀ شوه
بل ته خندا په خنداګانو پسې

زۀ وايم نن به خوشحالي وينمه
ستا ده سزا په سزاګانو پسې

چې هر ساعت مې زوروي قتلوي
ستا ده ادا په اداګانو پسې

لايقه واړه په سلګو کښې اوسي
هره رازو په ارزوګانو پسې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

زړۀ مې لتا نه صبرېدے کله شي
روح د بدنه بېلېدے کله شي

هاغه خندا هاغه خوارۀ وختونه
ګلې زما نه هېرېدے کله شي

زما د زړۀ په درزېدو کښې اشنا
بې لتا بل څوک اوسېدے کله شي

څوک چې زخمي شي په لمبو د حسن
په طبيبانو رغېدے کله شي

لايقه هر ښکلي ته ګورمه زۀ
سترګې په چا مې خوږېدے کله شي

Pukhto.Net

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

پټه پټه چې خندېږې لېونی
څنګه ما نه به هېرېږې لېونی

ما زېګر چې نمر د غرونو پناه کېږي
بې اختیاره مې یادېږې لېونی

ځواني دغه وه چې ستانه مې قربان کړه
ته به کله زما کېږې لېونی

ډېر وختونه به تر منځه وي تېر شوي
چې د حاله مې خبرېږې لېونی

زۀ لایق به هر ارمان درته لوګي کړم
خو که ته پرې خوشحالېږې لېونی

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

اور پــه تــن مــې بلیــدلې تــا کــتې
پــه ســرو شــونډو ژړیــدلې تــا کــتې

ګریـوان څیـرې، پښـې تنـاکې پریشـانه
پــه کوڅــو کښــې زغلیــدلې تــا کــتې

ستا د مینې په خوږو باندې مـامـوره
اوښکې تــږې ګرځیــدلې تــا کــتې

په اشنا کلي کښې دومره نـا اشـنا وې
هــر یــو کــور تــه اودریــدلې تــا کــتې

زهٔ لایـق د هـاغــه ورځـې پــه ارمـان یـم
پــه لمبــو کښــې ســوزیدلې تــا کــتې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

O

ستـرګې دې لمبـه کـړه زمـا سـترګو تــه
مــۀ ګــوره اشــنا د دنیــا ســترګو تــه

زار د هاغـــه پېغلــې د پړونــــي شـــم
تېـر چـې کـړې تول عمـر د چـا سترګو تـه

مــا تــه لېـونی د صـبر مــۀ وایــه
مــا نــۀ ده ښــودلې خنــدا ســترګو تــه

خېـر د ے کــه رنـدې شـي پـروا نـۀ لـرم
دا سترګې به سترګې وي ستاسترګو ته

زړۀ چـــې د مئینـــو پـــه لمبـــو ســـوزي
وي لایقـــه تولـــه ګنـــاه ســـترګو تـــه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

چرتــه زۀ چرتــه خنــدا توبــه توبــه
چرتــه تــۀ چرتــه وفــا توبــه توبــه

پــه دنیــا ئــې تصــور کــولے نــۀ شــم
لاجنــت ســتا نــه جــدا توبــه توبــه

دغه سر دے چې مې تاته ښکته کړے
دا پــه در کښــې د بــل چــا توبــه توبــه

بس قیامت وي د زړګي کلي ته راشي
هــر يــو يــاد د خــوږ اشــنا توبــه توبــه

لايــق ســتا پــه ذکــر تــل قــرار مونــدلے
پــه دې خولــه بلــه وېنــا توبــه توبــه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

دا چې په ژبه د هر چا قيصه ده
دغه نيمګړې شان زما قيصه ده

چې په وئيلو مې تمامه نۀ کړه
څومره خوږه د بې وفا قيصه ده

د چا يادونه دي او زۀ ملګرو
زما د ستړي عمر دا قيصه ده

چې مې ارمان پکښې قرار لټوي
هغه قيصه مې د اشنا قيصه ده

لايقه مۀ غواړه وفا د ښکلو
دا له ازله نيمه خوا قيصه ده

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

څــو نيمګــړي حســرتونه دي او زۀ يــم
دروغجنــي ســتا لوظونــه دي او زۀ يــم

د فــراق پــه نــاقراره تــوره شــپه کښــې
تنهــائي ده ســتا يادونــه دي او زۀ يــم

د خپل سترِي ژوندون څۀ به درته وايم
ناتمامـــه ارمانونـــه دي او زۀ يـــم

د تـــول کلـــي نظرونـــه راپســـې دي
تهمتونـــه پېغورونـــه دي او زۀ يـــم

د دروغـــو تســـلياني دي لائيقـــه
رباعيـــاني غزلونـــه دي او زۀ يـــم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

مـهٔ راځـه خیـالونو کښـې مـې مـهٔ راځـه
نـوره پـه فکرونـو کښـې مـې مـهٔ راځـه

داسـې نـه رسـوا شـې زهٔ یریږمـه
ګلـې پـه خوبونـو کښـې مـې مـهٔ راځـه

دلتـه پابنـدي ده پـه سـوچونو هـم
خیاله پـه شعرونو کښـې مـې مـهٔ راځـه

لارې چـې رواج درتـه نیـولي دي
مـهٔ راځـه سوچونو کښـې مـې مـهٔ راځـه

زهٔ لایـق دې نـوم اخسـتے نـهٔ شـمه
ګرانـې فریـادونو کښـې مـې مـهٔ راځـه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

وختــــه د اشـــنا حالونـــه اووايـــه
ماتـــه نااشـــنا حالونـــه اووايـــه

ځـه د سـحر بـاده چـې ايسـار نـۀ شـې
ګلـــې تـــه زمـــا حالونـــه اووايـــه

دا چـــې نـــۀ صـــبريږم نـــۀ رغيږمـــه
ټـول ورتـــه ربنـــتيا حالونـه اووايـه

ښـکل ئـې دواړه شـونډې انارونـه کـړه
بيـا ورتـــه د ,,بيـا ،، حالونـه اووايـه

زلفې په سپين مخ چې ئې خورې نۀ کړې
شـــپو تـــه د صـــبا حالونـــه اووايـــه

ګـوره کـه ئـې يـاد شـمه پـه هيـره کښـې
تـــۀ ورتـــه د ,,چـــا ،، حالونـــه اووايـــه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

چــې دې وينمــه درزيــږي زمــا زړۀ
چــې دې نــۀ ونــيم نړيــږي زمــا زړۀ

ليونے د ے رانه نور څۀ نور څۀ غـواړي
پــه ښــودنو نــۀ پــوهيږي زمــا زړۀ

کـه هـر څـومره قسـمونه ورلـه ورکـړم
ګلـې ستـا نـه نـۀ صـبريږي زمـا زړۀ

ځواني تولـه مې پـه ,,طمع،، شـوله تيـره
د هجــران پــه اور ســوزيږي زمــا زړۀ

زمــا زړۀ جــوړې زمــا نــۀ د ے لايقــه
پـه غـټ سـترګي چـې نـازيږي زمـا زړۀ

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

زلفــې دې پــه مــخ خــورې ورې لګــي
ګرانــې راتــه دغــه ورځــې شــپې لګــي

بيــا ئــې جــوړ رقيــب ســره خنــدلي دي
بيــا مــې پــه زړګــي اړې اړې لګــي

خــدائې خبــر چــې ولــې د ژونــدون پــه لار
ځــان راتــه بــې څوکــه بــې اســرې لګــي

ســتا د مــخ رنګونــه قيامتونــه کــړي
ځکــه دې پــه مــا خــوږې خيــرې لګــي

زړۀ تـــه مـــې لائقـــه بيـــا راغلـــې ده
بيـا راتـه ماحول مصرعې مصرعې لګـي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

O

ستا چې اوربل په وروځو خور اولګي
زما د زړۀ پـه دنيـا اور اولګـي

هـر چـا تـه خانـدي خـو لمبـه هلـه شـي
چې ئي نظـر زمـا پـه لـور اولګـي

تـۀ دې زمـا پـه نـوم بدنامـه نـۀ شـې
په ما دې ستا د مينې ,,تور،، اولګي

لېـونى زۀ دې هيـرولے نـۀ شـم
سـر پـه تختـه کـه مـې د ګـور اولګـي

لائيقـه نـۀ پرېـږدي چـې مـونږ مينـې تـه
تـور دې پـه دغـه خلقـو نـور اولګـي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

بې له تانه که دنیا وي دنیا مهٔ شه
بیله ستا که مې خندا وي خندا مهٔ شه

چې دیدن د دوه مئینو په کښې کیږي
هاغه شپې له که صبا وي صبا مهٔ شه

چې ډیوې په کښې د مینې بلې نهٔ شي
تور لحد که مې رڼا وي رڼا مهٔ شه

چې خوشبو ورکښې د یار د زلفو نهٔ وي
د ګلونو که ښکلا وي ښکلا مهٔ شه

بې له یاره چې تیریږي مې لایقه
هاغه عمر که سبوا وي سبوا مهٔ شه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

پرېــږده پرېــږده چــې ژړېــږم پــروا نشـــته
ستا په عشق کښې دې سوزېږم پروا نشته

چــې نامــه راســره ســتا وي خفــه نــۀ يــم
چــم پــه چــم دې رســوا کېــږم پــروا نشــته

ســتا پــه شــونډو دې نــرۍ مســکا خــوره وي
زۀ دې ژاړم نـــۀ صـــبرېږم پـــروا نشـــته

ستا د حسـن پـه وطـن کښــې دې سـپرلے وي
زۀ دې مـــړاوے ګـــل رژېـــږم پـــروا نشـــته

چـــا تپـــوس مـــې د حـــال اونکـــړو لايقـــه
ځــان لــه ســوزم لمبــه کيــږم پــروا نشــته

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

دروغجنې ستا په څۀ رانه ګيله ده
دا ستم جبر ده کوم ګناه صله ده

خير دے تۀ په جفاګانو ټينګه اوسه
زۀ پښتون يم زما لويه حوصله ده

بې له تا نه د بل چا مخ ته نۀ ګورم
ګلې دا مې د ټول عمر فيصله ده

د يادونو سره خاندم کله ژاړم
د يار غمه خومره ښکلې مشغله ده

زۀ لايق د ويرې غر کولے نۀ شم
هر نظر ئې يوه نوې زلزله ده

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

په زړۀ دې څـۀ دي ښـۀ پوهيږمـه زۀ
ځکـه چې زړۀ کښې دې اوسيږمه زۀ

پـه کومـه ورځې چې دې اونـۀ ويـنم
پـه اور سـوزيږم لمبـه کيږمـه زۀ

ښـۀ راتـه اوګوره چې سود مې اوشي
د مـودو تـږې نـۀ مړيږمـه زۀ

دا مـې وعـده ده د پښـتو لېـونۍ
تانـه بـه ټول عمـر زاريږمـه زۀ

پـه ,,غټـو سترګو،، چې خوړنه کوي
لايقـه څنګـه بـه رغيږمـه زۀ

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

تــا جــوړې ګرانــې کــړې زمــا خبــرې
کـــوې اشـــنا چـــې نا اشـــنا خبـــرې

مالــه ئــې څــۀ تــا لــه ئــې درکــړي
پريـــږده جانانـــه د دنيـــا خبـــرې

اور مــې بليــږي پــه زړګــي ليــونۍ
تــۀ چــې کــړې ماتــه د بــل چــا خبــرې

زۀ بــه د ژونــد پــه خــوږو پوهــه شــمه
تــا کــه ايــزده کــړې د وفــا خبــرې

لايقــه څــو بــه مينــه پټــه ســاتې
لاړې وختونــو کــړې رســوا خبــرې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

چې ډيوې پکښې د مينې رڼا نۀ شي
هغه شپه دې تر قيامته صبا نۀ شي

رسوائي د محبت اصل معراج دے
څۀ وي مينه چې په چم کښې رسوا نۀ شي

بس يو تاته زما سترګې ښکته کيږي
بې له تا دا سجده بل ته روا نۀ شي

که هر څومره ښکلي ډېر دي په دنيا کښې
تسلي مې په بل مخ د دنيا نۀ شي

لايق ستا په سوچ او فکر کښې اوسيږم
بې له دې دې زما بله سودا نۀ شي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

ستا د زلفانو هر يو ول لټووم
دلته زړګې دلته ګوګل لټووم

د ژوند په لاره د يارانو پاتې
تشو خاپونو کښې منزل لټووم

هر چا حلال کړم په چاړۀ د خلوص
بيا هم ياران لټووم خپل لټووم

چې مې د ژوند په فلسفو پوهه کړي
څوک رهنما لټووم مل لټووم

لايقه ګورم چې په زيرګلې ته
زۀ ئې په سترګو کښې غزل لټووم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

راغلـه مـې زړګـي تـه مېلمنـه شـوله
مینـــه پښـــتنه وه پښـــتنه شـــوله

لاړه د زړۀ تـــل تـــه پـــه مـــزه مـــزه
اوښـکه د ارمـان څـومره درنـه شـوله

راغلـه مـې تـر څنګـه ښـه نیـولې شـوه
خدائـې خبـر چـې ولـې پـه ستنه شـوله

ګرانــې د دنیــا نــورې اســانې شــوې
ګرانــه لېــونۍ شــوه زمــا نــۀ شــوله

حســـن چـــې لائقـــه بـــې پـــردې شـــولو
مینــــه بــــې عنوانــــه افســــانه شــــوله

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

چې زهٔ ښکلي چرته وينم ستا لوظونه مې رایاد شي
خپله مينه شي رایاده ستا ظلمونه مې رایاد شي

مخامخ چې کله راشي نو غمونه کډې اوکړي
خو چې کله شم يواځې چنارونه مې رایاد شي

هره ورځ چې مازيګر شي د شفق لمنې سرې شي
د ځوانۍ فکر مې يوسي تېر وختونه مې رایاد شي

ته چې وائې سپرلے راشي زهٔ به هم کخيري راشم
ستا په طمعه ډېر تېر شوي بهارونه مې رایاد شي

ستا خالونو ته چې ګورم عجيبه فکر مې يوسي
د احساس په هره ساه کښې پرهرونه مې رایاد شي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

زۀ لېـــونے يمـــه دنيـــا بـــه څـــۀ كـــړم
ښـكلي بـه څـۀ كړمـه وفـا بـه څـۀ كـړم

چـــې دې زمـــا اشـــنا زمـــا نـــۀ كړلـــو
خوار شي نصيبه نور په تا بـه څـۀ كـړم

زۀ د مـــودو نـــه د ژړلـــو عـــادت
د غسـې خـوښ يمـه خنـدا بـه څـۀ كـړم

چـې مـې تـول عمـر پـه لمبـو سـوزوي
داسې ښائست داسې ښكلا به څۀ كـړم

چـې ئـې اشـنا سـترګې بـدلې كړلـې
لايقـه داسـې رنـګ اشـنا بـه څـۀ كـړم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

○

چې کله کله ستا تصویر ته خاندم
دا لکه ګلې خپل تقدیر ته خاندم

چې مو تر مینځه لکه غر ولاړ دے
دغه پښتون بېدار ضمیر ته خاندم

څه مې غوختل او شوله څه راپېښه
چې شم یوائې خپل تدبیر ته خاندم

ستا د نامې په تذکرو ماموره
د لیونې زړګي جاګیر ته خاندم

چې مې لایق د خپلې مینې ګنې
د ناقراره خوب تعبیر ته خاندم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ازادو نظمونو برخه

چنارونه

دومره غرور دې په ځوانۍ مه کوه
ځکه چې تندر په ,, چنار ،، پريوځي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکه

که هر څومره دې پرده ے کړم
تا پښتو خپله پوره کړه
ولې هر ماښام چې راغے
زۀ شوم اوښکه ناقراره
ستا د زړۀ د لورې راغلم
په ښو کښې دې بانړه شوم
په رخسار باندې دې خور شوم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

تصویر

تهٔ که د ہره لرې لاړې
مرادونه دې پوره شول
زهٔ دې پرېښودم یواځې
په تېرهٔ چاړهٔ د صبر
هر ارمان حلاله وومه
خو بیا هم چې کله کله
زهٔ یواځې چرته کینم
ستا تصویر مخې ته کېږدم
په وړو وړو سلګو کښې
ناقراره اسوېلو کښې
ورته د ہرې ګیلې اوکړم
,, تصویر ،، غلے غلے خاندي
څهٔ خبره کول غواړي
ولې هېڅ وئیلے نهٔ شي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

توبه

هره ورځې قسم اوخورم
ستا د مينې نه توبه کړم
معصوم زړۀ په منتونو
غلے غلے دلاسه کړم
خو چې سترے مازيګر شي
د مابنام ناوې وديږي
ستا خوارۀ خوارۀ يادونه
مې د زړۀ نه راچاپېر شي
په سکنې سکنې مابنام کښې
د هر چا نه لرې لاړ شم
د خورو اوبو په غاړه
د ,,چنار،، د ونې لاندې
يک تنها سلګو نيولے
ګلې سر په زنګون کېږدم
تر سحره پورې ژاړم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب

زۀ پوهيږم زما مينې
تۀ به هم داسې سوزيږې
لکه زۀ چې مودې اوشوې
لمبه کيږم ايره کيږ
تۀ به هم زما په لورې
راتلۀ غواړې کاتۀ غواړې
خو مونږ دواړه يُو مجبوره
ستا رواج لاره نيولې
زۀ ,, پښتو ،، سره په جنګ يم
ته نن ماتې زولنې کړه
رواجونه تار په تار کړه
زۀ به خپله پښتو پريږدم
ته په تورو تورو شپو کښې
د هر چا نه پټه پټه
راله غلې غلې راشه
زۀ به ځان درته لېمۀ کړم
تۀ د سترې خوب په شانتې
په لېمو کښې مې اودۀ شه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره

کله کله تنهايي کښېني
د احساس کلي ته راشي
راته اوګورې مسکې شي
درته سم کتلې نشم
راته سم کتلې نۀ شي
څۀ خبره کول غواړي
څۀ خبره کول غواړم
ولې هيڅ وئيلې نۀ شو
ښۀ پوهېږې چې دا ولې
ښۀ پوهېږم چې دا ولې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

رنګونه

Pukhto.Net پښتو

د سحر یخو بادونو
ډلې ډلې ورله ورشئ
په سپین مخ ئې تورې زلفې
په مزه مزه خورې کړئ
په بدن ئې خوشبویانې
د سحر خورې ورې کړئ
بیا ئې دواړه شونډې ښکل کړئ
خو چې ویښه درنه نۀ شي
لا به خوب ئې پوره نۀ وي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

لا به سترې وي تر اوسه
تاسو غوږ کښې ورته رو رو
د مئين خبره اوکړئ
دا به خوب کښې په خندا شي
تاسو ټول ترې غلي غلي
د خندا رنګونه پټ کړئ
بيا زمونږ کلي ته راشئ
دا رنګونه هره خوا کښې
د خوشبو غوندې خوارۀ کړئ
چې زمونږه ليونتوب هم
د قرار خبرې زده کړي
په سکون چرته اودۀ شي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمان

تهٔ چې وائې ما کړه هيره
زما هم دغه ارمان د ے
چې د زړهٔ د سر د پاسه
زهٔ د صبر تيګه کيږدم
لکه زهٔ چې درنه هير يم
داسې تهٔ شې رانه هيره
خو زما ليونۍ مينې
تا جوړ نهٔ دي اوريدلي
,, ځان ،، د ځانه نهٔ هيريږي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاتله

راته وائي ما معاف کړه
ښهٔ خبر ده ښهٔ پوهيږي
چې قاتله ده د ميني
ده قاتله د جذباتو
ارمانونو احساساتو
د فکرونو تخليقاتو
چې د دومره ستمونو
باوجود معافي غواړي
داسې ښکاري زما مينه
بيا زما د مجبورۍ نه
امتحان د صبر اخلي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

وران کنډر

تهٔ زما نه مینه غواړې
خو ددې نه خبر نهٔ ئې
چې زما سره زړهٔ نشته
یو ویرانه شان کنډر دے
پکښې سترې ارمانونه
زوریدلي حسرتونه
بې وسیانې محرومیانې
یو تر بله غاړه وتې
د مودو راسې اودهٔ دي
دلته مینه مینه نشته
ورشه داسې چاله ورشه
چې ئې زړهٔ وي په سینه کښې
لا د مینې خبر نهٔ وي
لائې غم لیدلے نهٔ وي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال

ما په ډېرو مرادونو
د ,,بابا ،، لمن نیولې
خپې تناکې ګرېوان څیرې
اوچې شونډې تراړې تراړې
په غلبیل غلبیل سینه کښې
ارمانونه مې راوړي
د معصوم زړګي په کور کښې
حسرتونه مې ساتلي
د کلونو انتظار مې
بې وسۍ سره مسکے شو
چې زما ,,لېونۍ ،، مینه
د بابا لمن ته راغله
ما ئې غلې ننداره کړه
په سپین مخ ئې تورې زلفې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنګېدلې خوريدې
يو ساعت غلې ولاړه
پتې سترګې فکر وړې
بيا ئې سرې منګلې دواړه
د ,,بابا ،، په سينه کېښوې
شوه راتېته په ژړا شوه
بيا ئې هر يو مهين کاڼے
ۀ ېر په مينه مينه ښکل کړو
بيا په مخ ئې رڼې اوښکې
شوې کړې وړې رواني
لاس ئې پورته کړل دعا ته
زما زړۀ په درزيدو شو
دعاګانې مې غوختلې
چې زما عظيمه خدايه
يا مې سوال د ,,لېونى ،، کړه
يا مې کاڼے د ,,بابا ،، کړه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې غمه

هره ورځ چې مازیګر شي
د اسمان په مخ سرخیانې
د شفق خورې ورې شي
زۀ د ,, کلي ، نمر خاتۀ ته
د ,,چنار ،، د ونې لاندې
یم ولاړ په وروستو ګورم
څو ازغي ازغي فکرونه
څو درانۀ درانۀ غمونه
څو یادونه قیامتونه
راته سیورې سیورې کیږي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بې وسه زړګي کور کښې
طوفانونه زلزلې وي
کله اوښکې ناقراره
مې په زړهٔ کښې لمبې کیږي
خو چې کله مازیګر هم
تورو شپو له غاړې ورکړي
زهٔ کړم چغې په ژړا شم
کائنات راسره ژاړي
خو چې مونږ چا پسې ژاړو
هغه سمه تر ماښامه
په بې غمه خوب اوده وي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

خيال

د شينکو غرونو لمن کښې
د ,,چنار،، د ونې لاندې
د خورو اوبو په غاړه
پېغلې جونه دي ولاړې
څوک يو بل په اوبو اولي
تکې شنې دي د خندا نه
څوک د حسن په کتاب کښې
د ژوندون فالونه ګوري
کله کله سيلۍ راشي
اوربلونه تيل ماتيل کړي
سرې او شنې لوپټې تولې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو تر بل الول شي
د اسان په مخ وریځې
د رنګونو تماشې کړي
ولې ,,تهٔ ،، د پېغلو لرې
د اوبو په غاړه ناسته
په فکرونو کښې ئې ورکه
کله اوګورې اسمان ته
کله غرونو ته کتل کړې
بیا په مخ دې یو څو اوښکې
د زړګي د لورې راشي
سترې سترې شان راپاسې
په اوبو کښتې یو څو کاڼي
په یو بل پسې ګذار کړې
جوړې ماته کتے نهٔ شې
زما ,,خیال ،، په کاڼو اولې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

کورکي

ماته ياد دي لاتر اوسه
هاغه تېر خوارۀ وختونه
چې په تکنه غرمه کښې
به کوڅې زمونږ د کلي
هسې رنګه وې خاموشه
لکه ژوند وي کډه کړے
ددې کلي چرته لرې؛
مونږ به دغه خاموشۍ کښې
د ,,چنار ،، د ونې لاندې
د سرې چينې په غاړه
د يو بل په خوا کښې ناست وو
ما به کله کله شګې
د اوبو نه کړې راغونډې
کورکي به مې ترې جوړ کړل
ته به شنه شوې د خندا نه
زۀ به ستا په تماشه ووم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا په سترګو کښې به ورک شوم
تهٔ زما سترګو کښې ورکه
په دې هر يو ورک نظر کښې
بې حسابه وو رازونه
چې پرې تهٔ ښه پوهيدلې
چې پرې زهٔ ښهٔ پوهيدلم
يوه ورځې ښهٔ مې ياد دي
چې زهٔ ستا په انتظار ووم
پښه نيولے غوندې راغلې
ستا په سترګو کښې وې اوښکې
ستا د مخ رنګونه نور وو
چې کتل دې شاته شاته
زما زياته تلوسه شوه
نو تپوس مې درنه اوکړو
تا کړې چغې په ژړا شوې
څهٔ خبره دې اونهٔ کړه
راته ډيره نزدې راغلې
په وجود دې زلزله وه
زهٔ دې ښکل کړم په څو واره

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا په منډه شوې روانه
پښنه نیولې پښنه نیولې
زهٔ اتاله شومه پاتې
د سوچونو سېلاب یوړم
داسې ډېر کالونه تېر شو
زهٔ اوس هم په طمع طمع
تل په تکنه غرمه کښېږي
د ,, چنار ،، د ونې لاندې
د ارمان ځلې ته ناست یم
رنې اوښکې تویوومه
خورې شګې تولوومه
کورکي ترې جوړوومه
تېر وختونه یادوومه
وایم کله خو به راشې
کورکي به ,, کورکي ،، کړې
ولې ستا نه جوړې هیر دي
چې څوک داسې لېونے شته
چې په صبر نهٔ پوهیږي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتو

ته د همزولو سره ناسته د خندا نه شنه ئې
څوک دې په زلفو بې اختیاره اوشیندي ګلونه
تۀ د حیا نه تکه سره شې خو څۀ غږ نۀ کوې
په سپین رخسار دې الول شي الواني رنګونه
زما نامه دې خولې ته راشي اخستل ئې غواړې
ولې ,,پښتو،، دې په احساس اولګوي چکونه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان

اور ووم لمبه شوم
زۀ څۀ ووم څۀ شوم
د ځانه ورک یم
تکل تکل یم
ستړے منزل یم
نیمګړے سوال یم
خپله منزل یم
ځان پسې ګرځم
چې کله رسم
او نه رسیږم
بنۀ لرې لاړ شم
لاړ شم فنا شم
ورک شم د ځانه
لکه چې ورک یم

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیلتون

توره شپه ده تنهائي ده
زۀ په دغه تنهايۍ کښې
د درياب په غاړه ناست يم
د اسمان په مخ وريځې
ګورې ګورې راخورې دي
کله اخوا کله دېخوا
شي اوښان اوښان رواني
سپوږمۍ اوخاندي ښکاره شي
په چپو چپو اوبو کښې
د خپل حسن تماشې کړي
په درياب کښې غورزنګونه
غورزنګونه طوفانونه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما د ځان سره لاهو کړي
زهٔ لاهو شمه فنا شم
په دې شور او هنګامو کښې
ناګهانه رابنکاره شي
راله غلې غلې راشي
په خندا شي بنکته ګورې
زهٔ هم بنکته بنکته ګورم
څهٔ خبره کول غواړې
څهٔ خبره کول غواړم
مونږه دواړه لا یو بل ته
حال د زړهٔ وئیلے نهٔ وي
چې اوبو کښې سیلاب راشي
تا زمانه چرته لرې
ما د تا نه چرته لرې
د ,,بیلتون ،، کلي ته یوسي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

تابوت

چې زما د ارمانونو
د بې کوره حسرتونو
د خورو ورو خيالونو
د نيمګړو اميدونو
ټول سامان د مرګ تيار شو
د رنګونو په تابوت کښې
قط په قط پاندې خوندي شو
نو بيا دغه قاتلانو
سنګدلانو ظالمانو
ماته اووے نزدې راشه
تماشه د تابوت اوکړه
چې د قتل دا سامان دې
په څۀ کم دے چې پوره شي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

اقرار

هاغه شپه به هیره نۀ کړم
چې د ستورو په ځلا کښې
د سپوږمۍ تته رڼا کښې
وے زما په خوا کښې ناسته
ما قیصه درته کوله
د خپل ژوند د محرومیانو
د بې وسه مجبوریانو
چې خبره ستا د هجر
دې قیصه کښې کله راغله
یو څو اوښکې ناقراره
مې لیمو کښې الول شوې
د وجود هره ذره مې
نوره هم ذره ذره شوه
لیونې زړۀ راته اووے

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن ئې سر په پښو کښې کېږده
ښه په چغو په ژړا شه
چې د هر څۀ نه خبر شي
ولې ,, عقل ،، راته اووے
پام کوه چې چغې نۀ کړې
ګني مينه به رسوا کړې
تا زما دا قيصه ټوله
ډېر په غور اوريدله
په سوچونو کښې وې ورکه
تا کتل پورته اسمان ته
ستا په سترګو کښې هم اوښکې
ملغلرې ښکاريدلې
ستا هم زړۀ وو راډک شوے
ولې مينه پښتنه وه
تا ,, اقرار ،، کولے نۀ شو
ما ,, اظهار ،، کولے نۀ شو

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

موسم

تر پرونه چې به کله
د اسمان په مخ وریځې
ګورې ګورې رایو ځائے شوې
زما زړهٔ کښې به دننه
مستئ واچول تالونه
هر ارمان به مې نغمه شو
سندریزه حسرتونه
ولې نن چې کله کله
د اسمان په مخ وریځې
ګورې ګورې رایو ځائے شي
زما زړهٔ کښې شي راپورته
ارمانونه تندرونه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښائستونه راته ښکاري
بلاګانې وحشتونه
شي په مخ مې را روانې
رڼې اوښکې قطارونه
بې اختياره مې راياد شي
تېر وختونه قيامتونه
په زړګي مې راخوارۀ شي
د فکرونو چنارونه
ځان له غلے غلے ژاړم
چاته نۀ وايم حالونه
زۀ يريږمه په زړۀ کښې
چې د ے نوم زما په شونډو
په ژړلو کښې رانۀ شي
چې دې مينه رسوا نۀ شي
چې مې مينه رسوا نۀ شي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مور په ثلي

زړۀ مې هاغه ورځې غواړي
چې ورکوټے ووم ماشوم ووم
د هر غم نه ناخبره
به دې غېږه کښې اودۀ ووم
چې به کله په ژړا شوم
تا به زۀ قلارولم
مابه لاس درنه چاپېر کړۀ
تا به مورې ښکلؤلم
چې به شين شوم د خندا نه
تا به غېږ کښې لوبولم
چې به کله ووم ناروغه
ستا په مخ به رنې اوښکې
بې اختياره بهېدلې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

تووله شپه به دې شوګير کړه
ته به نۀ اوده کيدلې
چې زبېرګے به مې کولو
تا سينې ته به راجوخت کړم
تر هغې به وار خطا وې
چې تر څو به زما سترګې
مورې نۀ وې غړيدلې
بيا چې کله مې خړپوسې
په مزه مزه ايزده کړې
تۀ به ناسته راته خوا کښې
په خندا نۀ مړيدلې
هر ماښام به دې راټولې
کړې د چم محلت خزلې
دا به ماته دې لوګے کړې
د ,, نظره ،، يريدلې
بيا چې کله زما مورې
ما اول قدم کړو پورته
ته په کور کښې ګرمه ګرمه
اخوا د ېخوا ګرځيدلې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ټول کلي چم محلت کښې
شیرنیانې دې ویشلې
چې په ماتو قدمونو
به ستا غېږې ته راتللم
تۀ به زړۀ کښې پټه پټه
ځان له من من غټېدلې ؛
بیا مې ژبه پرانستله
ما خبرې زده کولې
په څو وارې به دې ښکل کړم
چې په تته تته ژبه
ما به ځان ته رابللې
خو چې کله زما مورې
زۀ ایله د ګرځېدو شوم
د خپل کور د دروازې نه
لا بهر وتلے نۀ ووم
چې زما د مینې کور کښې
د هر بې وخته طوفان راغے
زۀ په چغو چغو راغلم
ما وئیلې زما مورې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولې تا جواب رانکړو
بس سینې ته دې راجوخت کړم
اخري ځلې د ښکل کړم
بیا تهٔ ډېره لرې لاړې
زهٔ دې پرېښودم یواځې
زهٔ ,, یواځې ،، هم رالوے شوم
خو په اور او په لمبو کښې
اوس زلمے یم ګرانې مورې
نن دې ځلې ته ولاړ یم
خلق ماته ,, لایق ،، وائي
په دوه کسو کښې یادیږم
خو بې تانه خپلې مورې
دا ژوندون نیمګړے ښکاري
دا ژوندون نیمګړے ښکاري

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

منت

ستا په ښائست مې قسم
ستا په حيا مې سوګند
ډېر مې زړۀ صبر کړلو
خو چرته صبر نۀ شو
چې سترګې پټې کړمه
تۀ راته وړاندې راشې
ډېرې خبرې اوکړې
ډېرې خبرې اوکړم
د خپلې مينې په نوم
دغه منت اومنه
ما نه خفه چې نۀ شې
زۀ د ژوندون په لاره
ګلې يواځې يمه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځه دې اوکړل

خپل خوارۀ وارۀ فکرونه
خپل ذره ذره وجود مې
خپل لمبه لمبه احساس مې
ستا د مينې په لمن کښې
په مزه مزه راټول کړو
زۀ د خپل ځان نه خبر شوم
د مودو نه ستړے عمر
راته خوږ غوندې ښکاره شو
اوس چې تا کړه لاره بدله
ښځه دې اوکړۀ د زړۀ سره
ستا د مينې لېونے به
يو ځل بيا ذره ذره شي

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمان

تا نن ډېر په بې فکرۍ کښې
دا خبره ماته اوکړه
چې تا ,, درد ،، لیدلے نۀ دے
تۀ د مینې خبر نۀ یې
زما هم دغه ,, ارمان ،، دے
چې د مینې په لمبو کښې
سوزیدلے چرته نۀ وے
کاش ما درد لیدلے نۀ وے
کاش ستا خیال ته ,, تنهایۍ ،، کښې
ژړیدلے چرته نۀ وے
صبر شوے وے له تانه
ناقراره دومره نۀ وے
لکه تۀ چې یې بې غمه

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې زۀ هم بې پروا وے
خو زۀ څۀ اوکړم مجبور يم
نۀ د تا نه صبريدے شم
نۀ زۀ ستا په لور درتلے شم
نۀ نامه دې اخستے شم
نۀ په چغو ژړيدے شم
ځکه ستا عزت ډېر ګران دے
ماته ګلې د خپل ځانه
چېه خوله په سرو لمبو کښې
مودې اوشوې لمبه کيږم
سترګې پټې کړم يوائې
ستا خيالونو ته خنديږم
که هر څو صبريدل غواړم
زۀ د تانه نۀ صبريږم
تر سحره پورې ناست يم
زۀ په خپل نصيب ژړيږم
ددې هر څۀ باوجود چې
تا نن داسې راته اووے
چې د ,, مينې ،، خبر نۀ ئې

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو نور هيڅ وئيلے نۀ شم
که راتلے مرګ بې اجله
دا خبره دې پوره وه
زۀ به مړ ووم د زړۀ سره
خو يقين به دې وو شوے
چې زما لېونىِ مينه
مرګے هم نۀ وژلے

www.pukhto.net

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان

ناقراره غوندې خيال ووم
له مودو ذره ذره ووم
تا په ډېره پاکه مينه
مقدسو احساساتو
زۀ راغونډ کړمه يو ځائے ته
لکه بُت دې مکمل کړم
زۀ په ژوند کښې په وړمبي ځل
شوم خبر له خپله ځانه
ناقراره ستړے عمر
راته خوږ شو راته ګران شو
ستا د خيال په رنګينو کښې
زۀ د خپله ځانه ورک شوم
چې ستا نوم به زما خولې له
تنهايۍ کښې کله راغلو
رڼې اوښکې د خلوص به
مې په مخ لړۍ لړۍ شوې
زۀ به څومره ووم خوشحاله

(c) ketabton.com: The Digital Library

تهٔ دا سوچ کولے نهٔ شې
خو غماز چې مېنځ ته راغے
ستا خلوص ئې رېز مرېز کړو
تهٔ شوې دومره مروره
چې دې زهٔ ټوټې ټوټې کړم
د خپل ځان دا خورې پاڼې
چې مې څومره جوړولې
دومره نور هم ورانيدلم
بيا په زړهٔ مې تيره کيښوه
د خپل ځان دغه ټوټې مې
په سور اور لمبه لمبه کړې
اخر دا چې زهٔ ايره شوم
بيا د وخت يادونه راغلهٔ
زهٔ ئې واخستم په مخه
د مشرق نه تر مغربه
د شمال نه تر جنوبه
زهٔ ذره ذره شوم خور شوم
د وجود خورې ذرې مې
اوس په يو بل پسې ژاړي

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library